

gav et beregnet Kasseoverskud af 1,924,859 Kr. 59 Ø. Gik man over til §§ 2—9 og udelod § 10, der omhandler Forbrug af Formue, udgjorde den beregnede Indtægt 45,757,394 Kr. 88 Ø., og tog man ligeledes paa Udgiftssiden §§ 12—26 og udelod § 27, der angaar Erhvervelse af Formue eller Afbetaling af Gjæld, hvilket jo i Begrebet er det Samme, ville disse Paragrafer fremvise en foreslaaet Udgift af 40,365,604 Kr. 91 Ø. Det vil altsaa give et Overskud, naar vi tage disse Paragrafer af 5,391,789 Kr. 97 Ø. Efter almindelig Beregning kan det imidlertid ikke ganske betegnes som Fremgang, idet de paa § 27 foreslaaede Bevillinger ville være tagne med i Betragtning, men det skal jeg ikke opholde mig ved for Forelæggelsens Bedkommende. Jeg skal nu kun angive det finantssielle Resultat, saaledes som Lovforslaget nu er vedtaget ved 3die Behandling. Der vil da forefindes paa §§ 2—10 en Indtægt af 49,282,098 Kr. 23 Ø. og en bevilget Udgift paa §§ 12—27 af 42,085,398 Kr. 58 Ø. Dette giver et Kasseoverskud — altsaa en Forskjel mellem § 1 og § 11 — af 7,196,699 Kr. 65 Ø. Tager vi imidlertid §§ 2—9, som egentlig er Indtægtsparagraferne og udelader § 10, er der bevilget et Beløb som Indtægt af 47,828,428 Kr. 71 Ø., og tager vi de tilsvarende Udgiftsparagrafer 12—26, med Udeladelse af § 27, faaer vi en bevilget Udgift af 36,987,121 Kr. 18 Ø. Dette giver et Overskud paa disse Paragrafer sammenholdt med hinanden af 10,841,307 Kr. 53 Ø. Dette Overskud bør imidlertid ikke betragtes som kalkulatorisk Formuefremgang; thi naar vi skalde angive dette, pleie vi at gjøre en vis Betragtning gjældende med Hensyn til den bevilgede Udgift paa § 27. § 27 bestaar som bekendt af tre Dele. De to første angaa Afdrag paa Gjæld og Bevillinger til visse Foretagender, som man mener siden blive rentable, og den tredie Del angaar Ublaan og deslige. Jeg tager Nr. 1, hvad der angaar Afdrag paa Gjæld som bestemt Formueforøgelse, og naar man da tager det Beløb, som der er Tale om, nemlig 2,029,500 Kr. paa den ene Side, og ligeledes tager Forbrugen paa § 10 særskilt, nemlig: 1,453,669 Kr. 52 Ø. og fradrager dette Beløb, altsaa Kapitalsforbrugsbeløbet fra Gjældsafdragsbeløbet, faar jeg der en Fremgang af 575,830 Kr. 48 Øre, Beløbene under II og III paa § 27, de to sidste Afsnit af dem, jeg før nævnte, udgjør ialt 3,068,777 Kr. 40 Ø. Bel kunde man nu tage en Del af disse Beløb med som Formuefremgang, men da det ved denne Opgjørelse ikke kommer an paa nogle Hundrede Tusinde Kr. mere eller mindre, vil jeg tage det hele Beløb under Et og da følge den sædvanlige Skik at tage Halvdelen af Beløbet som Formuefremgang, altsaa her 1,534,388 Kr. 70 Øre. Dette sammenlagt med Forskjellen mellem Gjælds-

afdrag og Formueforbrug giver en samlet Fremgang af 2,110,219 Kr. 18 Øre, hvilket lagt til Kasseoverskudet — altsaa til Forskjellen mellem §§ 1 og 11 — giver ialt en Fremgang efter denne Finanslov for næste Aar af 9,306,918 Kr. 83 Ø. Der er imidlertid ikke her taget Hensyn til enkelte Spørgsmaal, navnlig f. Ex. Afbetalinger ved Enkassens og deslige. Det er altsaa omtrent 9 1/3 Mill. Kr. Fremgang, som denne Finanslov udviser efter den Fremstilling, jeg her har givet. Ærede Medlemmer kunne ikke huffe disse Tal, men jeg angiver dem her, for at de lettere kunde sammenlignes, naar de komme i Tidenden. — Spørger man nu: er det ifølge denne Status en god Finanslov, saa vil jeg efter min Betragtning svare ubetinget Nei. Det er vel almindelig antaget, at en Finanslov, der viser en saadan Fremgang, et saadant Overskud, maa finantssiel taget kaldes god; jeg tillader mig imidlertid at kalde det en slet Finanslov (Stemmer: Ja meget rigtigt, den er meget slet), set fra mit Standpunkt, og jeg er fremdeles enig med de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) og Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Vilse), i, at det er en slet Finanslov, for saa vidt den angiver et for stort Overskud. Dersom indeværende Aar vil svare saa nogenlunde til sine Forgangere, vil der i de 4 sidste Finansaar være tilført Statskassen omtrent 30 Millioner Kr., som Statshusholdningen ikke trænger til for at kunne føres. Disse Skatter ere inddragne fra Landets Borgere, berøvet deres fri personlige Brug og inddraget efter Skattnormer, der utvivlsomt ere høist uretfærdige mod Skatteborgerne. Denne almindelige Karakteristik for de 30 Mill. Kr. gjælder ogsaa for de ca. 9 Mill. Kr., og derfor siger jeg: Det er en daarlige Finanslov. Naar ikke Stillingen havde været saaledes, at Folkethinget har maattet indskrænke sig til en passiv Modstand mod det Tryk, som hele Situationen lægger paa Folkethinget, havde Folkethinget ikke have ladet en Finanslov som denne gaa fra sig, men maatte sørge for, at en betydelig Del af dette Overskud blev ført tilbage til de rette Gjernmænd, til Skatteborgerne, som kunne trænge til at bruge disse Penge. Jeg siger, at den Finansbestyrelse, der har forvoldt det Resultat, at føre bort fra Skatteborgernes frie Brug omtrent 30 Mill. Kr., som Staten ikke har havt nødvendig til sin Husholdning, kalder jeg med velberaad Du slet, og jeg siger, at, naar Rigsdagen paatager sig atter for 1877—78 at lade udgaa hened 10 Mill. Kr. fra Borgerne under de nuværende Konjunkturer mere, end Staten behøver til sin Husholdning, uagtet der bevilges uhyre Meget paa mange Punkter og Mere, end der er nødvendigt under de forhaandenværende Konjunkturer, saa handler man efter min Mening ikke saaledes, som man burde have gjort det mod Landets Borgere. Vi vide ikke, hvilke økonomiske Vanskeligheder vi staa lige over-